

Rade Serbedzija

Kose Boje Maka

Sretoh je davnog ljeta u blizini Kvaternjaka
imala oci plave, a kose boje maka
laganim korakom prosla je ispred malenog kafea
zanijemila ulica ijela od njenog zmijskog tijela
Zazvidih i dobacih 'hoces na pice mala'
rekla je samo 'hvala. i nisam tvoja mala'
'uzmi ruzicu ovu, ocuti kako mirise'
rekla je kratko 'ne' i nista vise
U meni zatutnji ljubav i cijelo tijelo mi njise
ni okrenula se nije i ne vidjeh je vise
zitto, zitto, zitto, zitto dumbara, dumbara da
zitto, zitto, zitto, zitto, nemoj da se zna
Prosla je godina dana, vec napustila me nada
kad iznenada dodje i povede me van grada
trcali smo uz Savu, traziti pticija gnijezda
zaronio sam glavu u njedra puna zvijezda
I polozih je na travu, a vrba nas je skrila
dolje, uz rijeku Savu, nasa se prica zbila
i mjesec nebo zaplavi, a zvijezda se prosu svaka
na njeno toplo tijelo, na kose boje maka
zitto, zitto, zitto, zitto, sto bih dao ja
zitto, zitto, zitto, zitto, nemoj da se zna
Jos mi trnu zubi, jos me tijelo boli
kako ta mala ljubi, kako ta mala voli
i godine mnoge prosle, a srce ludo tuce
kad sjetim se one male k'o da je bilo jucer
Zitto, zitto, zitto, zitto, dumbara, dumbara da
zitto, zitto, zitto, zitto nemoj da se zna
zitto, zitto, zitto, zitto sve bih dao ja
zitto, zitto, zitto, zitto nemoj da se zna